

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

23 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Cahul, Tomița Mihail, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 19 decembrie 2016, în cauza penală privindu-i pe

Chicicov Panainte **Xxxxxxxx**, născut la xxxxxxxxxxxx, originar și domiciliat s. **Xxxxxx** r-nul **Xxxxxxx**

și

Moldovanu Tatiana **Xxxxxx**, născută la xxxxxxxxxxxxxxxx, originară din s. **Xxxxxxxxxx** r-nul **Xxxxxxx**, domiciliată s. **Xxxxxx** r-nul **Xxxxxxx**

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 24.08.2015 - 02.06.2016

2. instanța de apel: 22.06.2016 - 19.12.2016

3. instanța de recurs: 10.03.2017-23.05.2017

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cantemir din 02 iunie 2016, Chicicov Panainte **Xxxxxxxx** și Moldovanu Tatiana **Xxxxxx** au fost achitați de învinuirea în baza art. 329 alin. (2) lit. a) Cod penal, din lipsa faptei infracțiunii.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că Chicicov P., este învinuit de organul de urmărire penală în faptul, că activând în calitate de primar al com. Gotești, r-nul Cantemir, ales în această funcție și validat prin hotărârea Judecătoriei Cantemir din 20 iunie 2011, iar conform prevederilor art. 123 Cod penal, fiind persoană publică, având conform art. 29 lit. j), r) al Legii nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, anumite atribuții de bază, privind conducerea, coordonarea și controlul activității serviciilor publice locale, asigurarea funcționării autorității tutelare, contribuirea la realizarea măsurilor de asistență socială și ajutor social, și respectiv coordonarea activității asistenței sociale privind copiii, persoanele în etate, invalizii, familiile cu mulți copii, familiile afectate de violență intrafamilială, alte categorii de persoane socialmente vulnerabile, sprijină activitatea asociațiilor obștești de utilitate publică din teritoriul satului (comunei), fiind inclusiv obligat să coordoneze acțiunile sale și împreună cu asistentul social Moldovanu Tatiana, din com. Gotești, r-nul Cantemir, să întreprindă măsuri concrete pentru realizarea prevederilor legislației, în rezultatul atitudinii neglijente și neconștiincioase față de obligațiile de serviciu, care presupune îndeplinirea corectă și conștiincioasă de către

persoana cu funcții de răspundere a obligațiilor de serviciu, ignorând prevederile art. 10 alin. (1) al Legii nr. 140 din 14 iunie 2013 privind protecția socială a copiilor aflați în situații de risc și a copiilor separați de părinți, care stipulează, că în cazul în care, ca urmare a evaluării inițiale, se constată existența unui pericol iminent pentru viața și sănătatea copilului, autoritatea tutelară în a cărei rază este locul aflării acestuia dispune imediat luarea copilului de la părinți sau de la persoanele în grija cărora acesta se află, fiind obligat să comunice acest fapt procurorului în termen de 24 de ore, nu a dispus imediat luarea minorului Marcenco XXXXXXXX, născut la XXXXXXXXXX de la părinți, fapt ce a determinat decesul minorului în cauză.

Astfel, Chicicov P., cunoscând cu certitudine că minorul Marcenco G., este lăsat fără protecție, că se află în dificultate, fiind abandonat de către părinți și rude, că este favorizat vulnerabil, este neglijat la întreținere și educație, cu atât mai mult cunoscând că aflarea minorului în cauză împreună cu părinții prezintă pericol pentru viața și sănătatea lui, totodată cunoscând că în cadrul exercitării atribuțiilor de serviciu este obligat să se călăuzească în activitatea sa și să îndeplinească întocmai cerințele legislației și actelor normative ce reglementează activitatea normală a instituției pe care o reprezintă, manifestând neglijență și atitudine necorespunzătoare față de atribuțiile sale funcționale, considerând că informarea procurorului îl va elibera de răspundere și de la îndeplinirea atribuțiilor funcționale, nu a implicat asistentul social și alte organe abilitate cu funcții de asistent social, formal a informat despre faptul dat procuratura r-lui Cantemir prin scrisoarea cu nr. 308 din 24 noiembrie 2014, prin care doar a indicat faptul luării la evidență a familiei Marcenco Nelea și că ultima își manifestă abuzul fizic asupra copiilor ei minori, iar ca rezultat minorul Marcenco G., la data de 13 martie 2015, fiind lăsat în primejdie și nesupravegheat, aflându-se în preajma domiciliului său din com. Gotești, r-nul Cantemir, căzând într-o fântână artificială, s-a înecat, fapt confirmat prin raportul de constatare medico-legală nr. 30 „C” din 20 martie 2015, cauzând astfel daune intereselor publice, prin care s-a prejudiciat grav imaginea autorităților publice, ceea ce a creat și creează o stare de neîncredere în corectitudinea funcționarilor, cât drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, ce au provocat decesul unei persoane.

Moldovanu T. este învinuită de organul de urmărire penală în faptul, că activând în calitate de asistent social în primăria com. Gotești, r-nul Cantemir, numită în această funcție prin ordinul ASPF nr. 11 din 21 iulie 2011, iar conform prevederilor art. 123 Cod penal, fiind persoană publică, având totodată conform fișei de post anumite atribuții de bază, care prevăd asigurarea implementării cadrului normativ privind asistența socială; identificarea și evaluarea situației beneficiarului și a familiei lui cu deplasarea în teren în cadrul vizitelor la domiciliu; propune și pregătește cazul pentru referire spre serviciile sociale specializate; ia decizii dacă cazul ține de domeniul asistenței sociale sau solicită un alt tip de ajutor; decide dacă cazul necesită intervenție la nivelul serviciilor sociale primare; astfel cunoscând cu certitudine că, asistentul social poartă răspundere în modul stabilit de legislație pentru îndeplinirea neconformă a funcțiilor atribuite și pentru exercitarea incorectă a obligațiilor, fiind conștientă de faptul, că împreună cu primarul com. Gotești, r-

nul Cantemir, Chicicov P., urma să întreprindă măsuri concrete pentru realizarea prevederilor legislației, în rezultatul atitudinii neglijente și neconștiincioase față de obligațiile de serviciu, care presupune îndeplinirea corectă și conștiincioasă de către persoana cu funcții de răspundere a obligațiilor de serviciu, ignorând prevederile art. 10 alin. (1) al Legii nr. 140 din 14 iunie 2013 privind protecția socială a copiilor aflați în situații de risc și a copiilor separați de părinți, care stipulează că, în cazul în care, ca urmare a evaluării inițiale, se constată existența unui pericol iminent pentru viața și sănătatea copilului, autoritatea tutelară în a cărei rază este locul aflării acestuia dispune imediat luarea copilului de la părinți sau de la persoanele în grija cărora acesta se află, fiind obligată să comunice acest fapt procurorului în termen de cel mult 24 ore, nu a dispus imediat luarea minorului Marcenco XXXXXXXX, născut la XXXXXXXXX, de la părinți, fapt ce a determinat decesul minorului în cauză, limitându-se la întocmirea actelor de vizită în familie formale. Astfel, Moldovanu T., cunoscând cu certitudine că minorul Marcenco G. este lăsat fără protecție, că se află în dificultate și este abandonat de către părinți și rude, că este favorizat vulnerabil, este neglijat la întreținere și educație, cu atât mai mult cunoscând că aflarea minorului în cauză împreună cu părinții prezintă pericol pentru viața și sănătatea lui, totodată cunoscând că în cadrul exercitării atribuțiilor de serviciu este obligată să se călăuzească în activitatea sa și să îndeplinească întocmai cerințele legislației și a actelor normative ce reglementează activitatea normală a instituției pe care o reprezintă, manifestând neglijență și atitudine necorespunzătoare față de atribuțiile funcționale, considerând că informarea procurorului o va elibera de răspundere și de la îndeplinirea atribuțiilor funcționale, nu a întreprins măsurile necesare pentru implicarea primarului și altor organe abilitate cu funcții de asistent social, formal a informat despre faptul dat Procuratura r-nului Cantemir, expediind în adresa acestora scrisoarea cu nr. 308 din 24 noiembrie 2014, prin care doar a indicat faptul luării la evidență a familiei Marcenco Nelea și că ultima își manifestă abuzul fizic asupra copiilor ei minori, cât și formal a aplicat prevederile art. 9 al Legii nr. 140 din 14 iunie 2013 privind protecția socială a copiilor aflați în situații de risc și a copiilor părăsiți de părinți, care stipulează că autoritatea tutelară locală în a cărei rază este locul aflării copilului dispune evaluarea inițială a situației copilului de către specialistul pentru protecția drepturilor copilului, iar în lipsa acestuia de către asistentul social comunitar, cu implicarea în procesul de evaluare, după caz, a altor specialiști din domeniul ocrotirii sănătății, educației, ordinii publice, iar ca rezultat minorul Marcenco G., la data de 13 martie 2015, fiind lăsat în primejdie și nesupravegheat, aflându-se în preajma domiciliului său din com. Gotești, r-nul Cantemir, căzând într-o fântână artificială, s-a înecat, fapt confirmat prin raportul de constatare medico-legală nr. 30 „C” din 20 martie 2015, cauzând astfel daune intereselor publice, prin care s-a prejudiciat grav imaginea autorităților publice, ceea ce a creat și creează o stare de neîncredere în corectitudinea funcționarilor, drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, ce au provocat decesul unei persoane.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, respectivele acțiuni au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 329 alin. (2) lit. a) Cod penal și anume –

îndeplinirea necorespunzătoare de către o persoană publică a obligațiilor de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente sau neconștiincioase față de ele, dacă aceasta a cauzat daune drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, acțiuni care au provocat decesul unei persoane.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Chicicov P. și Moldovanu T. să fie recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 329 alin. (2) lit. a) Cod penal, la câte 4 ani închisoare, fiecare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea pedepsei complementare privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în sfera publică pe un termen de 7 ani, iar conform art. 90 Cod penal, lui Moldovanu T. să-i fie suspendată executarea pedepsei principale pe o perioadă de probațiune de 5 ani.

În motivarea apelului a invocat:

- la luarea deciziei de achitare a inculpaților, instanța de judecată a dat o apreciere incorectă probelor prezentate de acuzare, care dovedesc vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2) lit. a) Cod penal;

- Chicicov P. și Moldovanu T. au atentat la relațiile ce țin de buna organizare și desfășurare a activității autorității publice, precum și la relațiile ce țin de încrederea societății în organele autorității publice;

- faptele inculpaților corect au fost calificate în faza urmăririi penale, iar circumstanțele descrise în învinuire și-au găsit confirmarea atât prin declarațiile martorilor, cât și prin corpurile delictelor, documentele și rezultatele măsurărilor speciale de investigații autorizate;

- vinovăția inculpaților a fost demonstrată prin declarațiile martorului Advahov E., Carabețchi S., Luverdu E., Chiosa L., cât și sesizarea procurorului r-nului Cantemir, Procoavă A. nr. 2638 din 23 septembrie 2014; scrisoarea cu nr. 308 din 24 noiembrie 2014 întocmită de primarul com. Gotești, r-nul Cantemir, Chicicov P.; raportul de constatare medico-legală nr. 30 „C” din 20 martie 2015; rapoarte de vizită în familia Marcenco din com. Gotești, r-nul Cantemir; formularul privind evaluarea complexă a familiei Marcenco;

- fapta a fost comisă în timpul exercitării de către inculpați a funcției publice;

- sentința reprezintă o transcriere a susținerilor avocatului inculpatului Chicicov P., fapt ce trezește dubii în legalitatea ei, iar instanța nu a ținut cont de probele administrate și prezentate de acuzator, axându-se exclusiv pe probele prezentate de partea apărării, fapt care trezește dubii în examinarea obiectivă și multilaterală a cauzei penale.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 19 decembrie 2016, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a constatat, că fiind reaudiați martorii în ședința de judecată, aspectele învederate de aceștia nu au condus la conturarea unei concluzii sigure privind comiterea de către inculpați a infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2) lit. a) Cod penal.

Instanța de apel a mai indicat, că depozițiile martorilor audiați în cauză, nu oferă informații suficiente în sprijinul acuzării, în sensul de a atesta, că inculpații ar fi

comis infracțiunea care li se impută, iar probele administrate în cauză nu au fost de natură de a conduce la stabilirea vinovăției inculpaților.

În opinia instanței de apel, subiect activ al infracțiunii incriminate lui Chicicov P. este persoana publică aflată în exercițiul atribuțiilor de serviciu, în speță, conform normei invocate, inculpatul nu are calitatea de persoană publică în sensul prevăzut de Codul penal, respectiv infracțiunea prevăzută de art. 329 alin. (2) lit. a) Cod penal nu-i poate fi incriminată. Moldovanu T. în perioada anilor 2011 - 2015 a activat în calitate de asistent social în primăria com. Gotești, r-nul Cantemir, numită în această funcție prin ordinul ASPF nr. 11 din 21 iulie 2011, astfel conform art. 123 Cod penal, ultima datorită funcție ocupate, este persoană publică.

Instanța de apel a reținut, că la caz nu a fost stabilit pericolul iminent pentru viața copilului Marcenco G., din motiv că viața copilului nu se afla în pericol și acesta se afla în grija mamei sale, fapt ce se confirmă prin declarațiile martorilor și a inculpaților care confirmă faptul, că nu a fost stabilit un astfel de pericol, pentru ca copilul să fie luat de lângă părinții săi biologici. Din actele dosarului rezultă, că Marcenco N. după nașterea minorului Marcenco G. a conținut să folosească băuturi spirtoase, îngrijea minorul, iar aflarea sub controlul serviciilor sociale continua datorită stării materiale precare în familia Marcenco.

În viziunea instanței de apel, învinuirea formulată în rechizitoriu este vagă după conținut, nu este suficient de clar și concret formulată, poartă un caracter incert, general și confuz, procurorul nu a indicat elementele laturii obiective prin care a fost comisă infracțiunea. În acest sens, instanța de apel a fost de acord cu toate constatările, aprecierile și rațiunile primei instanțe.

Totodată, instanța de apel a stabilit, că din evaluarea inițială efectuată de către asistentul social, cât și din declarațiile altor persoane nu a fost confirmată situația de risc care se invocă de către procuror, precum că se afla copilul. Din învinuirile formulate nu se desprinde clar riscul invocat, cum a fost constatat și cum s-a manifestat pericol iminent pentru viața sau sănătatea copilului referitor la acțiunile asistentului social Moldovanu T.

Instanța de apel a mai reținut, că procurorul nu a dovedit existența neglijenței în serviciu și nu a constatat legătura între acțiunile sau inacțiunile numitei Moldovanu T. și survenirea decesului minorului Marcenco G. Mai mult ca atât, în cadrul efectuării evaluării familiei nu a fost stabilit faptul, că copilul se află în situație de risc.

În aceste condiții, instanța de apel a considerat nefondate susținerile din apelul procurorului în sensul, că probele prezentate instanței dovedesc faptul că inculpații sunt autorii faptelor ce fac obiectul prezentului dosar.

La fel, instanța de apel a considerat, că prima instanță întemeiat a concluzionat că, în cazul dat lipsește fapta infracțiunii incriminate lui Moldovanu T. și Chicicov P., din care motiv corect a emis în privința acestora sentința de achitare.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, prin care solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel în alt complet de judecată.

În motivarea recursului declarat invocă:

- lipsesc argumentele instanței de apel privind respingerea apelului procurorului și menținerea achitării lui Chicicov P.;

- instanța de apel nu a evaluat toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor;

- instanțele de judecată nu au luat în considerație și nu au apreciat că Chicicov P. împreună cu asistentul social Modovanu T. din com. Gotești, r-nul Cantemir, nu au întreprins măsuri concrete pentru realizarea prevederilor legislației, în rezultatul atitudinii neglijente și neconștiincioase față de obligațiile de serviciu, care presupune îndeplinirea corectă și conștiincioasă de către persoana cu funcții de răspundere a obligațiilor de serviciu, au ignorat prevederile art. 10 alin. (1) a Legii nr. 140 din 14.06.2013 „privind protecția specială a copiilor aflați în situații de risc și a copiilor separați de părinți”, nu au dispus imediat luarea minorului Marcenco G. de la părinți, fapt ce a determinat decesul acestuia;

- instanțele de judecată au lăsat fără o argumentare faptul, că Chicicov P. și Moldovanu L. au cunoscut cu certitudine, că minorul Marcenco G. este lăsat fără protecție, că se află în dificultate și că este abandonat de către părinți și rude, că este favorizat vulnerabil, este neglijat la întreținere și educație, cu atât mai mult au cunoscut, că aflarea minorului în cauză împreună cu părinții prezintă pericol pentru viața și sănătatea lui;

- instanțele de judecată nu au luat în considerație faptul, că minorul Marcenco G. fiind lăsat în primejdie și nesupravegheat, aflându-se în preajma domiciliului său din com. Gotești, r-nul Cantemir, a căzut într-o fântână artificială;

- la pronunțarea hotărârilor, instanțele judecătorești nu au luat în considerare faptul, că prin acțiunile inculpaților, a fost prejudiciată grav imaginea autorităților publice, ceea ce a creat și creează o stare de neîncredere în corectitudinea funcționarilor;

- fapta incriminată inculpaților a fost comisă în timpul exercitării funcțiilor publice, circumstanță ce sporește considerabil gradul social-periculos al faptei comise;

- ansamblul de probe indică, că inculpații intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor lor, au prevăzut urmările prejudiciabile, deoarece prin sesizarea procurorului r-nului Cantemir, nr. 2638 din 23 septembrie 2014 referitoare la respectarea și implementarea Legii nr. 140 din 14.06.2013 privind protecția specială a copiilor aflați în situații de risc și a copiilor separați de copii, au fost informați, unde formal au reacționat la cerințele în cauză, fapt ce a dus la decesul minorului Marcenco G.;

- sentința reprezintă o transcriere a susținerilor avocatului inculpatului Chicicov P., fapt ce trezește mari dubii în privința legalității acesteia;

- prima instanță nu a ținut cont de probele administrate și prezentate de către acuzator, dar s-a axat exclusiv pe probele prezentate de partea apărării, fapt ce trezește dubii în examinarea obiectivă și multilaterală a cauzei penale, soluție care a fost susținută neîntemeiat de instanța de apel.

În drept, procurorul își întemeiază recursul în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, cu casarea totală a hotărârii instanței de apel din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În conformitate cu art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit cerințelor aceluiași articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau contravențional au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul penal lărgit constată, că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea cauzei în apel, iar erorile admise nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs.

Analizând conținutul recursului declarat, Colegiul penal lărgit consideră că recurentul invocă temeiul pentru casare prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume: *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței”*.

Conform actului de învinuire înaintat de acuzatorul de stat, fapta inculpaților întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2) lit. a) Cod penal– *îndeplinirea necorespunzătoare de către o persoană publică a obligațiilor de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente sau neconștiincioase față de ele, dacă aceasta a cauzat daune drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, acțiuni care au provocat decesul unei persoane, însă prima instanță i-a achitat pe inculpați de învinuirea adusă, pe motivul lipsei faptei infracțiunii, concluzie menținută de către instanța de apel.*

Instanța de apel în motivarea soluției sale a concluzionat, că instanța de fond corect a conchis, că în cazul dat lipsește fapta infracțiunii incriminate lui Chicicov P. și Moldovanu T., din care motiv corect a emis în privința acestora sentință de achitare. Astfel, decizia instanței de apel va fi analizată de către Colegiu, în cumul cu sentința primei instanțe.

Analizând hotărârea primei instanțe, Colegiul lărgit constată, că instanța a emis o sentință contradictorie menținută de instanța de apel, deoarece concluziile instanței în partea descriptivă a sentinței vin în contradicție cu dispozitivul. De asemenea și decizia instanței de apel conține concluzii divergente.

Astfel, Colegiul consideră esențial de elucidat următorul aspect, prin prisma conținutului sentinței și deciziei în cumul:

Potrivit sentinței de achitare, în partea descriptivă, prima instanță a indicat: *„organul de urmărire penală nu a demonstrat nici legătura causală dintre fapta imputată inculpaților și decesul copilului Marcenco G., înecul copilului fiind un accident tragic, un fapt întâmplător, imprevizibil, ce s-a produs indiferent de voința cuiva și fără vinovăție.”*, astfel prima instanță arată, că nu este întrunită latura obiectivă a infracțiunii incriminate inculpaților, prin faptul că nu s-a constatat legătura causală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile, semnalând temeiul de achitare fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În dispozitivul aceleiași sentințe instanța de fond a hotărât: *„Inculpații Chicicov P. și Moldovanu T. se achită de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2) lit. a) Cod penal, din lipsa faptei infracțiunii.”*

Potrivit deciziei, în partea descriptivă instanța de apel a indicat: *„inculpatul Chicicov P. nu are calitatea de persoană publică în sensul prevăzut de Codul penal, respectiv infracțiunea prevăzută de art. 329 alin. (2) lit. a) Cod penal nu-i poate fi incriminată”*, astfel instanța de apel indică asupra faptului, că Chicicov P. nu este subiectul infracțiunii prevăzute de art. 329 Cod penal, semnalând temeiul de achitare fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În continuare, instanța de apel invocă *„procurorul nu a dovedit existența neglijenței în serviciu și nu a constatat legătura între acțiunile sau inacțiunile numitei Moldovanu T. și survenirea decesului minorului Marcenco G..... Nici probele științifice administrate în cauză nu au fost de natură a conduce la stabilirea vinovăției inculpaților”*, astfel instanța de apel, la fel ca prima instanță arată, că nu este întrunită latura obiectivă a infracțiunii incriminate inculpaților, mai mult ca atât indică și asupra lipsei laturii subiective, semnalând temeiul de achitare fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

La fel, instanța de apel a mai constatat, că *„depozițiile martorilor audiați în cauză nu sunt apte de a permite formularea unor deducții logice cu privire la împrejurarea că inculpații au comis fapta imputată,.....depozițiile martorilor audiați în cauză, nu oferă informații suficiente în sprijinul acuzării, în sensul de a atesta că, inculpații Chicicov P. și Moldovanu T. ar fi comis infracțiunea care li se impută”*, semnalând temeiul de achitare fapta nu a fost săvârșită de inculpați.

Analizând temeiurile de achitare din partea descriptivă și din dispozitivul sentinței și deciziei, Colegiul observă o neconcordanță în stabilirea temeiului ce stă la

baza achitării lui Chicicov P. și Moldovanu T., fiind constatate în sentință și decizie concluzii cu temeuri de achitare diferite: „nu s-a constatat existența faptei infracțiunii”, „fapta nu a fost săvârșită de inculpați” și „fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii”, temeuri prevăzute de art. 390 alin. (1) pct. 1), 2) și 3) Cod de procedură penală.

În conformitate cu prevederile art. 390 alin. (1) Cod de procedură penală, sentința de achitare se adoptă dacă:

- 1) nu s-a constatat existența faptei infracțiunii;
- 2) fapta nu a fost săvârșită de inculpat;
- 3) fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii;
- 4) fapta nu este prevăzută de legea penală;
- 5) există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei.

Astfel, Colegiul atestă că menționarea concomitentă a 3 temeuri de achitare care se exclud una pe alta, în aceeași hotărâre judecătorească este o eroare de procedură, fapt ce în viziunea Colegiului, semnaleză prezența temeiului pentru recurs „motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii”, care este prevăzută la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Alt aspect ce necesită a fi nominalizat la analiza hotărârilor contestate, este faptul că în motivarea soluției, instanțele de fond au indicat, că învinuirea adusă inculpaților nu este suficient de clară și concretă, poartă un caracter incert, general și confuz, totodată făcând referire la prevederile art. 10 alin. (1) al Legii nr. 140 din 14.06.2013 privind protecția socială a copiilor aflați în situație de risc și a copiilor separați de părinți, conform căroră, „în cazul în care, ca urmare a evaluării inițiale, se constată existența unui pericol iminent pentru viața și sănătatea copilului, autoritatea tutelară în a cărei rază este locul aflării acestuia dispune imediat luarea copilului de la părinți sau de la persoanele în grija cărora acesta se află, comunicând acest fapt procurorului în termen de cel mult 24 de ore”. Însă, instanțele de fond nu au luat în considerație faptul, că învinuirea adusă lui Chicicov P. și Moldovanu T. se întemeiază anume pe faptul ignorării de către ultimii a prevederilor art. 10 alin. (1) al Legii sus menționate.

În continuare, tot în partea motivată, instanțele de fond indică, că nu sunt probe ce ar confirma învinuirea adusă lui Chicicov P. și Moldovanu T. în neglijență în serviciu, însă au descris toate acțiunile ultimilor, fără a le aprecia și a face o concluzie clară referitor la atribuțiile de serviciu pe care aceștia le aveau și dacă acțiunile lor, cad sub incidența art. 10 alin. (1) al Legii nr. 140 din 14.06.2013 privind protecția socială a copiilor aflați în situație de risc și a copiilor separați de părinți, totodată prima instanță a făcut referire la art. 9 al Legii nr. 140 din 14.06.2013, pe când învinuirea adusă lui Chicicov P. și Moldovanu T. se bazează pe ignorarea prevederilor art. 10 alin. (1) al Legii nr. 140 din 14.06.2013, nefiind efectuate concluzii clare privind prevederile acestor articole și atribuțiile de serviciu concrete ale fiecărui inculpat în parte, astfel încât să fie formulate raționamente explicite și coroborate cu prevederile legale.

Astfel, Colegiul constată că și-a găsit confirmare temeiul invocat de recurent și prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, ceea ce duce la casarea totală a deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași

instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece erorile comise de către această instanță, nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură, neavând atribuții de a judeca cauza pe fond și substitui instanța ce a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesual penale.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă **obligatoriu** de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra motivelor esențiale invocate în cererile de apel și recurs, nominalizate și în prezenta decizie; să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea o evaluare convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să facă concluzii clare dacă atribuțiile de serviciu ale inculpaților corelează cu prevederile art. 10 alin. (1) al Legii nr. 140 din 14.06.2013 privind protecția socială a copiilor aflați în situație de risc și a copiilor separați de părinți, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date; să-și argumenteze clar concluziile în decizia adoptată, iar în caz de adoptare a unei concluzii de vinovăție sau nevinovăție a acestora, să emită o soluție clară, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Cahul, Tomița Mihail, se casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 19 decembrie 2016, în cauza penală privindu-i pe **Chicicov Panainte XXXXXXXX** și **Moldovanu Tatiana XXXXX**, și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la data de 20 iunie 2017.

Președinte	Gordilă Nicolae
Judecător	Covalenco Elena
Judecător	Diaconu Iurie
Judecător	Catan Liliana
Judecător	Guzun Ion